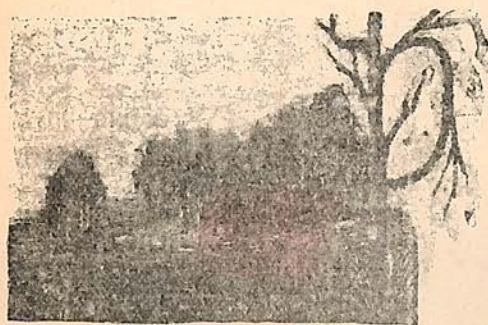

СЛАВЧО.

Бъдко ще срѣщнете такъв немирникъ, какъвто бѣше Славчо. На улицата ли се намира, той ще хвърля камани на минувачитѣ, чупи прозорцитѣ на събѣднатѣ къщя и говори неприлични думи. Ако пъкъ се намира у дома си — той троши каквото му попадне на рѣжа. Често пъти вързова съ връвъ опашкитѣ на кучето и котката, почва да ги бие съ прѣчка и се радва на тѣхнитѣ мъжи.

Единъ день Славчо видѣ, че въ капана се уловила една голѣма мишка.

„Хубава играчка си намѣрихъ — каза си той и внимателно върза мишката съ една връвъ за кракътъ.

Незабавно слѣдъ това излѣга баща си и взе отъ него нѣколко стотинки. Съ взетитѣ пари той купи газъ, залѣ съ него мишката и ѝж подпали. Какъ жалостно цвъртѣше запалената мишка! Пламъкътъ достигнѣ до кракътъ, който бѣше вързанъ и връвьта изгорѣ. Освободената мишка почнѣ да бѣга и да търси мѣсто, гдѣто да се избави отъ ужаснитѣ мъжи. Тя съзрѣ на близу една купа сѣно и бързо се скри подъ неѣж. Сѣното